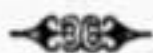

Αὐγὴ ἐλευθερίας
 προβαίν' εἰς ἀκρωρείας,
 κ' ἐσβέσθη ἡ πανσέληνος,
 τὸ ἄστρον τῶν δεινῶν.

—
 Ὅσ' εἰς τὴν μαύρην πίνομεν
 φιάλην τῆς δουλείας,
 ἀλλήλοις ἅς ἐκτείνωμεν
 τὰς χεῖρας τὰς δεσμίας.
 Ὡς μᾶς συνήνουν πόνοι,
 ἐλπίς ἅς μᾶς ἐνόνη.
 Κοινοῦ ζυγοῦ προκρίνομεν
 τὸν θάνατον κοινόν.

ΕΛΕΛΕΥ

Μετρητ. Σουγδική

Ὁ ἦχος τῶν σαλπίγγων
 εἰς ὄρη καὶ θαλάσσας
 κ' εἰς τὰς κοιλάδας πάσας
 ἀκούεται λαμπρός.
 Πᾶς Ἕλλην, ξίφος σφίγγων,
 ἐγέρθητι, κ' ἐμπρός!
 Τῶν Μαραθωνομάχων
 ἐγείρων τὴν σκιάν,
 εἰς βράχους ἀπὸ βράχων
 ἀκούεται παιάν.
 Ἐλελεῦ! Ἐλελεῦ! Ἐλελεῦ!

Ὡς πότε Μακεδόνες,
καὶ Θρᾷκες, κ' Ἑπειῶται,
καὶ Θεσσαλοὶ, ὡς πότε
τὸν ἄτιμον ζυγόν;
• Ἀρκοῦν πικροὶ αἰῶνες
βασάνων καὶ πληγῶν.
Ὅπλιστατε εἰς πάλην
ἀνδρείαν δεξιάν,
καὶ ὁ ἀρχαῖος πάλιν
ᾗς ἀκουσθῇ παιάν.
Ἑλελεῦ! Ἑλελεῦ! Ἑλελεῦ!

—
Ἴδου μ' ἀστέρων στέμμα
προβαίν' ἡ οὐρανία
θεὰ Ἑλευθερία
ὡς πνεῦμα φλογερόν.
Φιάλην κρατεῖ μ' αἷμα
μαρτύρων ἱερῶν.
Ὡς σπένδει καὶ θερμαίνει
τὸ ἔδαφος σκιρτῶν,
Ἑκατογχείρων γένη
ἐγείρονται Σπαρτῶν.
Ἑλελεῦ! Ἑλελεῦ! Ἑλελεῦ!

